

Jarní pohádka

Bylo nebylo, dávno tomu. To ještě vládla pevnou rukou Zimní Královna a celý kraj přikrývala veliká sněhová peřina. Uprostřed lesa pod sněhovou přikrývkou zatím odpočívala malá Fialka. Čekala totiž na Sluníčko, až ji probudí a ona na kraji lesa rozkvetne spolu se svými kamarádkami, jinými polními květinami. Jen jedno ji trápilo. Nevěděla, jestli ji sluníčko splní její přání. Chtěla sukýnku modrou, jako nebe nad hlavou a pěkně rozvlněnou, aby se při tanci dobře točila. Se zelenými lístky by byla sukýnka pěkně nazdobená.

A tak zatím co Fialka ještě pěkně spala, začalo Sluníčko pěkně hřát a chtělo Zimní Královnu zahnat do severních krajin, kde panovala celý rok. Přálo si, aby se pomalu probouzela jarní víle Vesna a svým veselým šatem probudila všechny květinčky na louce. I tu nedočkavou Fialku. A jak tak to Sluníčko přemýšlelo, začalo víc hřát a hřálo a hřálo, až nakonec Zimní Královnu zahnal do jejího království a rozpustilo všechn sních, který krajinu přikrýval. Sluneční paprsek se dostal i do postýlky, ve které Fialka spala, a lehce ji polechtal, aby se probudila. Fialka napřed vykukla jen svými zelenými lístky. Chtěla se totiž podívat, jestli Sluníčko nezapomnělo na svůj slib s modrou sukýnkou. Už se nemohla dočkat a vystrčila i hlavičku a zavolala na Sluníčko: „Tak co, Sluníčko, nezapomnělo jsi na mě? Já bych tak ráda modrou sukýnku.“

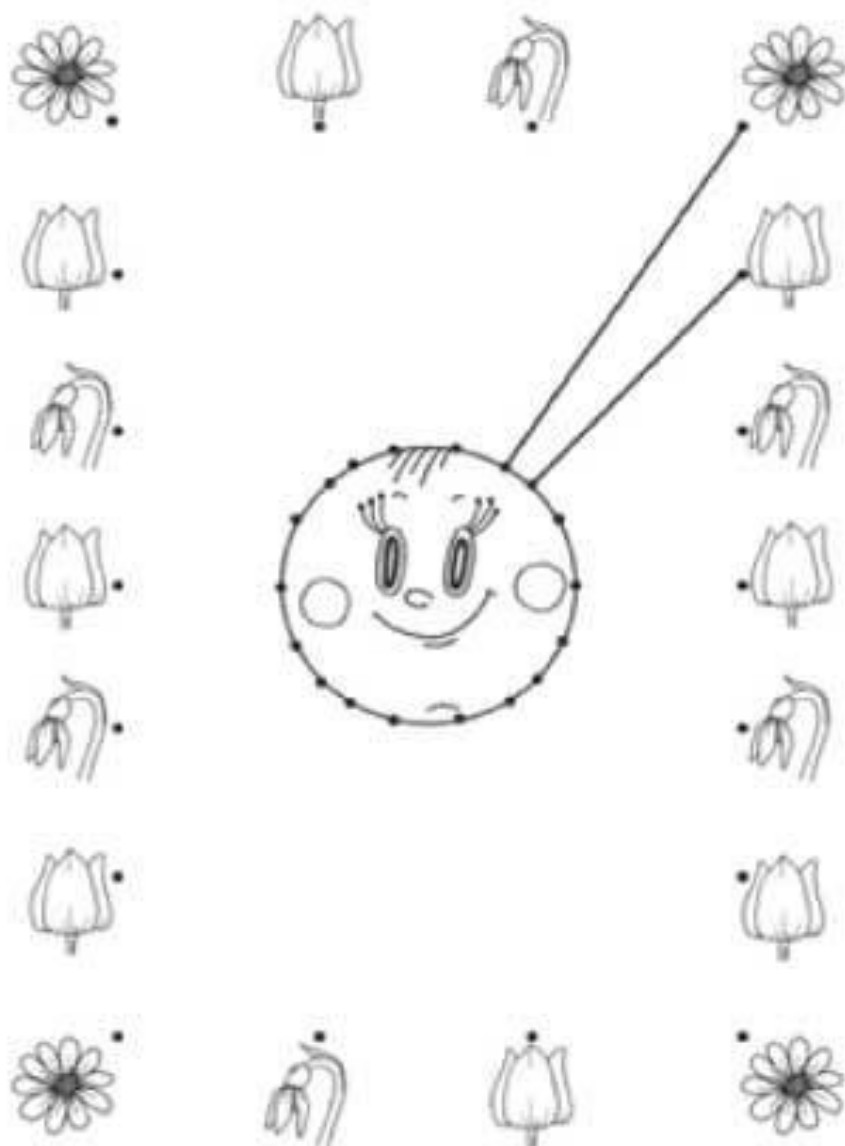
A Sluníčko se usmálo a kývlo na Fialku: „Jen se neboj a pojď na louku. Budeš mít modrou sukýnku, jak sis přála. Jen abys Fialkou zůstala.“

Fialka se usmála, probudila i své kamarádky a vyběhly na louku. Sluníčko vzalo modrý mráček a všechnu modrou barvu na Fialku a její kamarádky z mráčku na ně vylilo. Jen chyba byla v tom, že Fialka běhala po louce a modrá barva se na všech sukýnkách nezachytila. A tak měly některé modrou sukýnku, některé bledě modrou a některé dokonce zůstaly bílé. Nevěříte?

Tak až půjdete na jaře na louku a uvidíte rozkvetlé fialky, přesvědčte se, že jejich sukýnky nejsou stejně modré. Také některé voní víc a některé méně. Jsou ale všechny krásné a připomínají nám, že Jaro už přišlo a Zimní královna odjela do svých krajin. A všem fialkám se od té doby říká violka vonná.

pracovní list **SLUNÍČKO SVÍTÍ NA KYTIČKY**
nakresli, jak vedou paprsky od sluníčka k jednotlivým kytičkám

Jméno dítěte

Jarní hádanky o květinách..

Jarní květiny

Malá kytky celá bledá
ze sněhu ven cestu hledá.
Při teplotě na nule
rozkvétají

Na nevelkém stonečku
spousta žlutých zvonečků.
Každý z nich má k jaru klíč.
Copak je to?

Každý na to kouká, civí.
Na jaře se dějí divy -
rozkvete vždy jeden pán.
Víte který?

tulipán fialky bledule

Ve své sytě žluté kráse
pampelišce podobá se.
Nápopověda pro Bělu:
„Jsou to květy

Fialové drobné květy,
všechny včelky se k nim sletí.
Krásně voní do dálky
hlavně drobné

Trojdičná sukýnka,
bílá a malinká,
nosí jí panenka,
má jméno

sněženka petrklíč podbělu

*Kvítkům bzučí písničky
pracovité ...
(včelíčky)*

*Okvětní listky nakreslí pomocí klíček jedním tahem. Střed kvítků tvoří spirála.
Každý kvítek vybarví jinou barvou.*

Písnička o jaru

Vozilo se na jařetralalalalala

Slunce v zlatém kočářetralalalalala.

Tralá, tralá, tralalalallá!

Kampak jedeš sluníčko,... tralalalalala?

Za tři hory, Aničko,... tralalalalala.

Tralá, tralá, tralalalalala!

Přivezu ti zlatý klíč tralalalalala, jmenuje se petrklíč, tralalalalala!

Odkaz na melodii:

[Vozilo se na jaře - YouTube](#)